

Kurýr 18/2016

Občasný týdeník

www.publicumcommodum.cz

Ověřené i neověřené zprávy a komentáře. Můžete přispět svými postřehy a názory i vy. Příspěvky posílejte na adresu – pus@volny.cz. V dalším čísle Kurýra se jimi budeme zabývat. Nechcete-li Kurýra dostávat, sdělte nám to. Děkujeme.

ČR jako malá laboratoř terorismu

Anonym ve středu odpoledne nahlásil uložení bomby v Poslanecké sněmovně, Kriministickém ústavu, v budově Vrchního soudu a v České televizi na Kavčích horách.

Policisté všechna místa více než hodinu prohledávali, ale výbušný systém nenašli. Po autorovi výhrůžek pátrají. Objekt České televize byl okolo 17:30 evakuován. Museli ho opustit ti, kteří se nepodílejí na vysílání. Televize dál normálně vysílala. Zásahy ve Sněmovně a Kriministickém ústavu byly prováděny za plného provozu, tedy bez evakuace. Poslanci přesto na základě doporučení policejní ochranné služby jednací den ukončili předčasně. Policisté uzavřeli i ulice vedoucí k objektu.

Často se utěšujeme že u nás, oproti západní Evropě, ještě není tak velká uzavřená komunita, která by mohla umožnit úkryt a logistickou podporu islámským teroristům, i když je pravděpodobné, že vzhledem k migračním vlnám dojde i u nás v tomto směru ke změně.

Ale o tom, že tady už působí uzavřené a odhodlané skupiny například levicových extremistů, které jsou schopné páchat teror, se všeobecně dávno ví. Příkladem budiž žižkovská Klinika, halící se do názvu Autonomní komunitní centrum. Nebo vzpomeňme nedávné zapalování aut před restaurací Řízkárna v Praze na Smíchově. Podle expertů je ČR vlastně taková malá laboratoř terorismu.

Na serveru revolucnibunsky.noblogs.org vyzývají anarchisticko marxistické buňky ke žhářským sabotážím, blokování provozu a hackerským útokům na web majitele restaurace Krulce. Kampaň proti restauraci Řízkárna prezentují jako třídní boj, válku proti kapitalismu. Hlavním organizátorem je pražská solidární síť SOLIS. Společně s Mosteckou solidární sítí vedou pravidelné nátlakové akce proti majitelům podniků, kteří údajně nevyplatili mzdu některým zaměstnancům.

Síť revolučních buněk na internetu otevřeně propaguje násilné akce proti třídním nepřítelům.

Od konce minulého roku „*neznámí pachatelé*“ poslali policii celkem sedmnáct e-mailů, ve kterých oznamovali, že buď otrávil v Řízkárně jídlo či je v restauraci bomba, která vybuchne, s cílem ochromit provoz restaurace a způsobit co největší ekonomické ztráty. Soudruzi z revolučních buněk mají jednoduchý recept „*zaplat' nebo to odneseš ty nebo tvoje rodina. Sedm výplat a je konec. Když nezaplatíš, přitvrdíme.*“

Klasická forma raketiringu (racketeering), zabaleného do marxistických či levicových frází.

Výroční zprávy BIS hovoří o riziku ze strany extrémní levice, ale politici to nechtějí vzít na vědomí. Z klidu je nevyvedl ani plánovaný útok zápalnými láhvemi v září 2014 proti nákladnímu vlaku s vojenským materiálem na hlavním tranzitním železničním uzlu z Prahy do Plzně. BIS zaznamenala také v roce 2014 chystané útoky Síť revolučních buněk například na policejní auta. V roce 2014 bylo provedeno také několik útoků, ke kterým se přihlásily ekologické extremistické subjekty a jejichž cílem se staly norčí farmy.

Politici ale dál hovoří o aktivistech či extrémistech, zatímco je zřejmé, že se jedná o teroristy, kde by postup proti nim musel být mnohem razantnější. Za jejich tichého přihlížení se náš stát mění v laboratoř terorismu. Není třeba, aby po náměstích pochodovaly Lidové milice jako v únoru 1948, ani aby přijely ruské tanky jako v srpnu 1968. Pozvolné rozvrácení státu a obsazení klíčových míst v jeho řízení je mnohem efektivnější.

Babiš zůstal jako kůl v plotě

Před volbami sliboval Andrej Babiš desítky miliard navíc ze zlepšeného výběru daní. A také vyrovnaný rozpočet v roce 2017.

Dneska se nad těmi sliby zavřela voda zapomnění. Vyrovnaný rozpočet v roce 2017 nebude. Nebude ani v roce 2018. Možná bude v roce 2019, to ale, doufejme, už bude v nové vládě také jiný ministr financí.

Babiš krmil lidi historkami o tom, že chce řídit stát jako firmu a že *"kdyby to tak šlo dál, mohli bychom vyhlásit bankrot"* a přísahal na snižování nákladů státu. Byla to jen a jen předvolební rétorika.

První rozpočet, který Babiš už připravoval zcela sám, skončil v roce 2015 schodkem 62,8 miliardy. Přes příznivé podmínky, díky mimořádnému hospodářskému růstu a masivnímu dočerpávání evropských fondů, což je atypický a pro příští roky jen těžko opakovatelný jev, bude letos schodek kolem 40 miliard.

Na příští rok se koalice už dohodla na 60 miliardovém schodku. Na jednání vlády ale přišli ministři s požadavky na dalších 40 miliard. Když už se i Babiš začal cukat, ČSSD s lidovci ho jednoduše přehlasovali. Vysmál se mu i Bělobrádek, a to už je co říci.

Babiš se ocitl sám jako ten příslovečný kůl v plotě. *„Měl jsem pocit, že jsem byl ve vládě zbytečně. Ve všech důležitých bodech jsem byl přehlasován“* posteskl si Babiš, který chtěl řídit stát jako jednu velkou firmu.

Vyrovnaný státní rozpočet jsme měli naposled někdy před dvaceti lety za vlády Václava Klause. Vzpomínejte, když ho chtěl Klaus uzákonit, levice ho málem ukamenovala.

Za svoje sliby získal Babiš titul sedmilháře. Pamětníci si vzpomenou, že v letech 1964 až 1968 si ve stejnojmenném rozhlasovém pořadu skupinka spisovatelů a humoristů volně vyprávěla veselé příběhy ze života. Na Babišových historkách ale pranic zábavného není.

Podle lidové rčení že *„kdo lže, ten krade, do pekla se hrabe“* by se měl Babiš jednou svíjet na Záhořově loži. To nám ale bude houby platné.

Seriózně sestavovaný rozpočet potřebujeme už teď.

Nechápe Trumpa, pochopil by Babiše?

Slavný britský fyzik Stephen Hawking to má těžké. Sice s Rogerem Penrosem dokázal, že Einsteinova obecná teorie relativity předpovídá, že čas a prostor má počátek ve velkém třesku a konec v černých dírách, ovšem některé zdánlivě jednoduché věci mu nejdou na rozum.

Na jedné straně Hawkins ví, jak funguje vesmír, ale na straně druhé tvrdí, že nemůže přijít na kloub popularitě amerického miliardáře Donalda Trumpa, kterého považuje za *"demagoga"* a který se nejspíš stane republikánským kandidátem na prezidenta USA a pravděpodobně vyzve demokratickou kandidátku Hillary Clintonovou k závěrečnému souboji.

Přiznám se, že tomu, jak funguje vesmír, nerozumím ani zbla. A stejně tak nemohu přijít na kloub popularitě slovensko-českého zbohatlíka Andreje Babiše, kterého, stejně jako Hawkins Trumpa, považuji za demagoga.

Ledaže by z vesmíru přiletěl nějaký ten zelený mužiček a oběma by nám to vysvětlil.

Gotthard není Blanka, Švýcar není Čech

Ve Švýcarsku byl slavnostně otevřen nejdelší a nejhlubší železniční tunel na světě.

Gotthardský železniční tunel, kterým projely první dva vlaky s cestujícími, měří 57,1 km a v některých místech je až 2,3 km pod povrchem alpského masivu. Pravidelný provoz začne v prosinci. S výstavbou tunelu se začalo v roce 1999. Stavba zkrátí spojení mezi severem a jihem Evropy asi o hodinu.

"Je to velký krok pro Švýcarsko, ale také pro celý kontinent," řekl při zahájení prezident švýcarské konfederace Johann Schneider-Ammann.

Gotthardský tunel stál v přepočtu závratnou sumu 300 miliard korun.

Tunelový komplex Blanka je součástí Městského okruhu v Praze. Tvoří jej na sebe navazující Brusnický tunel, Dejvický tunel, a Bubenečský tunel, jejichž celková délka je 5 502 metrů, což v součtu činí z komplexu Blanky nejdelší silniční tunel v České republice a nejdelší městský tunel v Evropě. Téměř 6 kilometrů přijde Prahu, po všech potížích, politického zneužívání, soudních sporech a penalizačních sum, na necelých 43 miliard korun, což zhruba odpovídá švýcarským 300 miliardám za 57 kilometrů.

Osvěžme si některé klíčové okamžiky výstavby Blanky.

Smlouva na stavební část tunelů Blanka byla podepsaná 30. října 2006 primátorem Pavlem Bémem a předpokládala sumu 17,2 miliardy korun za stavební část, stavba měla být hotova v roce 2011. Termín dokončení stavby byl však z nejrůznějších důvodů několikrát prodloužen

26. září 2006 - Vítězem tendru na stavbu Blanky se stal Metrostav. Během výstavby došlo ke třem propadům, které stavbu zdržely. První v květnu 2008 ve Stromovce, ke druhému v říjnu 2008 došlo tamtéž a ke třetímu v červenci 2010 v areálu Ministerstva kultury. Společnost IDS, která pro město výstavbu Blanky řídila, přiznala, že se budování celého komplexu, vzhledem k nečekaným problémům, o 13 měsíců zpozdí.

Nově měl být tunel zprovozněn koncem roku 2012.

Po volbách v roce 2010 primátor Bohuslav Svoboda posunul odhad termínu otevření na jaro 2014. Metrostav a další firmy práce na tunelu zastavily, protože Praha odmítala proplatit faktury za vykonané práce. Následovalo období auditů, arbitráží a soudních sporů.

18. dubna 2014 - Rozhodčí soud rozhodl o dostavbě tunelu. Metrostav měl stavbu dokončit do pěti měsíců, tedy do konce září 2014. Primátor Tomáš Hudeček, který stavbu úplně zastavil, pokračuje v soudních sporech a auditech.

30. září 2014 - Náměstek primátora Hudečka Jiří Nouza oznámil, že Blanka se otevře 2. prosince 2014.

Těsně před volbami 2014 ujišťovala kandidátka na primátorku Adriana Krnáčová Pražany, že tunel bude otevřen v březnu 2015. Podle Metrostavu se ale vždy počítalo s dubnem 2015. Soudní spory pokračují.

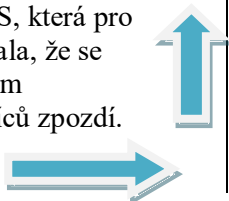
26. února 2015 - Náměstek primátorky Krnáčové Petr Dolínek oznámil odložení zprovoznění tunelu. Muselo se vyměnit větší množství poničených kabelů technického zabezpečení. Město a firmy se navzájem obviňují kdo za to může a kolik to bude stát.

8. dubna 2015 – Podle primátorky Krnáčové by tunel mohl být uveden do zkušebního provozu 15. září 2015. Na předběžném termínu se rámci kontrolního dne v Blance dohodli dodavatelé s městem.

30. července 2015 - Náměstek primátorky Petr Dolínek oznámil otevření tunelového komplexu 20. září 2015. V září 2015 pak náměstek primátorky oznámil, že bude Blanka otevřena o den dříve, a to v sobotu 19. září 2015 ve 14:00, což se nakonec stalo.

Problémy tím ale neskončily. Dále se vede několik soudních sporů o neproplacené faktury.

V únoru 2016 firmy ČKD Praha DIZ a Inženýring dopravních staveb (IDS) podaly k rozhodčímu soudu žaloby na Prahu. ČKD Praha DIZ se u arbitrážního soudu domáhá zaplacení více než 779 milionů korun. Kvůli nezaplaceným pohledávkám teď firma vypověděla městu smlouvu. Provoz

tunelu Blanka bude nyní podle náměstka primátorky Petra Dolínka zajišťovat Technická správa komunikací, která k tomu nemá ani vybavení, ani zkušenosti.

Již předtím se odehrály dvě arbitráže. Se stavební společností Metrostav o miliardové částky, s firmou IDS o stovky milionů. V obou případech soud firmám vyhověl.

Mohli jsme být na Blanku stejně pyšní jako Švýcaři na svůj Gotthardský tunel. Místo toho zůstává ve spojení s Blankou pachut' malichernosti, planého politikářství, hašteření o faktury, českého maloměšťáctví a pletichaření.

Žádný politik v Praze si po roce 2010 neváhal do tunelu Blanky kopnout a zneužít stavbu pro vlastní politické cíle.

Při slavnostním otevření komplexu si téměř veškeré zásluhy přivlastnila primátorka Krnáčová. Snad aby zakryla fakt, že ani po šesti letech, co už není primátorem Pavel Bém, se nezačalo pracovat na variantě pokračování pod Bulovkou, navázání tunelu Blanka na východní část Městského okruhu a řešení svízelné dopravní situace ulice V Holešovičkách.

Zvonit v uších by měla primátorce Krnáčové slova švýcarského prezidenta: *„jsme Švýcaři. Jsme precizní, něco umíme, koukáme se dlouho dopředu a snažíme se o udržitelný rozvoj.“*

Půl milionu pro ANO od tabákové firmy

Při interpelacích poslanců se ukázalo, že pouhé dva dny po neschválení vládního protikuřáckého zákona ve sněmovně přibýlo na účtu hnutí ANO půl milionu korun od tabákové společnosti Velta Plus EU, sídlící v Karlových Varech.

O tom, že poslanci ANO nahráli tabákové lobby, mluvil i premiér Bohuslav Sobotka (ČSSD).

Babiš oznámil, že firmu nezná Velta Plus EU, a že dar vracet nebude. Prý je všechno transparentní, všichni o něm vědí a nemá s protikuřáckým zákonem nic společného.

Interpelace ve Sněmovně označil za buzeraci a důvod svých častých absencí.

Naše blogo sféra

janderova.blog.idnes.cz

ivanbednar.blog.idnes.cz

Slabost se v politice nevyplácí

Pučisté se po nepodařeném puči vždy tvrdě trestali. Za komunistů popravami, za demokratů vězením.

Bohuslav Sobotka však po nezdařeném puči po volbách v říjnu 2013 neudělal ani jedno, ani druhé. Zemanovy pučisty v čele s hejtmanem Haškem nechal žít. Ba co víc, ponechal je i v jejich funkcích. Neodpustitelná slabost se mu teď vrací v hávu zdanění církevních náhrad.

Hašek, Zimola i Tejc (Chovanec byl za svoji zradu pučistů odměněn ministerských křeslem) s nenávislným a pomstychtivým prezidentem v zádech si tentokrát počínají mnohem rafinovaněji.

Navíc získali silného spojence, místopředsedu vlády a ministra financí Andreje Babiše. Společně vytáhli na premiéra strašáka, kterým se dosud odvážili mávat jen komunisté – zdanění finančních náhrad církvi za nevydaný majetek. Bubáka o to silnějšího, že má podporu i u jisté části veřejnosti, která zkrátka těm „*kněžourům*“ vracení majetku nepřeje.

Návrh, který do Sněmovny poslal jihočeský hejtman Zimola, kryjící si záda rozhodnutím zastupitelstva s koalicí ČSSD a KSČM, neznamená nic jiného, než že stát vypíše daň z vlastní zlodějny, byť ten stát tehdy zcela ovládali komunisté. Daň z někdejší stamiliardové komunistické krádeže církevního majetku, jenž se rozhodnutím Nečasovy vlády má vrátit církvi přímo nebo vyplácením finančních náhrad, nemá obdoby! Bývalý komunist, vedený ve svazcích StB pod krycím jménem Bureš, Andrej Babiš označil církevní restituce za velký tunel a podpořil zdanění restitučních náhrad. Další okradení církvi by mělo vynést státu celkem jedenáct miliard.

Loupež na druhou.

Co bude ale následovat?

Pokud návrh neprojde, budou muset v ČSSD nezbytně padat hlavy a uvnitř strany se rozhoří bratrovražedný boj. Z toho bude profitovat jak Zeman, tak Babiš.

Pokud návrh Sněmovnou projde, budou muset vládu opustit lidovci, pokud by nechtěli ztratit i poslední špetku důvěryhodnosti, o kterou zvolna přicházejí díky působení svých ministrů ve vládě. To znamená konec Sobotkovy vlády a velký nástup Miloše Zemana, který začne pučistům rozdělovat prebendy.

Nová vláda, jmenovaná Zemanem, by zemi spravovala, ať již ji Sněmovna vysloví důvěru nebo ne (v demisi), do příštích parlamentních voleb, tedy déle než rok. To by byla jistě dostatečná doba, aby se naplnila Zemanova vytoužená představa – zablokování prodloužení protiruských sankcí v Bruselu (schválení musí být jednomyslné, nestačí jen většina).

Inu, projevit slabost vůči pučistům se nevyplácí. Zdá se, že Bohuslav Sobotka tehdy udělal největší chybu své dosavadní kariéry. Na následky teď doplácí, nejen on sám.

Ivan Bednář
ivanbednar.blog.idnes.cz

Zpívejte s námi!

Óóó Káá Déé, kdo tě další
vykrade,
Plakala šachta plakala, že už
jí vokrad Bakala

Izraelská realita versus levicově-sluníčkářská Evropa

Do vládní koalice v Izraeli přistoupila strana Izrael náš domov Avigdora Liebermana. Ten se zavázal prosadit mírovou dohodu s Palestinci. Zároveň se tamní média shodují, že nová koalice usnadní zavedení trestu smrti pro teroristy.

Zmíněné informace jsou tematicky na hony vzdálené od témat, která řešíme u nás resp. v celé střední a západní Evropě. Na rozdíl od Izraele se v našem prostoru nepodnikají reálné kroky pro ochranu obyvatel proti masivní migrační vlně a rizik, která z ní vyplývají. Bojíme se nazývat věci pravými jmény a ve jménu politické hyperkorektnosti pracujeme na vlastní destrukci.

Místo opravdových problémů věnují evropské levicově-sluníčkářské elity čas a energii tématům, která si často zaslouží mnohem menší míru pozornosti, než je jim dopřávána. Takže se na špičce zájmu ocitá hon za genderovou vyvážeností, kvótami žen v politice, právy sexuálních menšin apod. Zda jde o zásadní problémy a výzvy, kterým je třeba čelit, nechám na posouzení každého čtenáře. Já jsem přesvědčena, že ne.

A dokonce se odvážím tvrdit, že tato zástupná témata nejenom zastíňují ta opravdová, ale dokonce znemožňují jejich řešení. To se odráží třeba i ve vztahu ke zmíněnému Izraeli, vůči kterému se vymezil třeba i americký prezident Obama, antisemitismus vzrůstá i v Evropě.

Kam to všechno povede? Nechci malovat čerta na zeď, ale správným směrem určitě nejdem. Dokladem toho je třeba doslova absurdní záležitost, kdy parta lidí, která nelegálně obsadí budovu bývalé kliniky, dostane od Nadace Charty 77 cenu Františka Kriegla za občanskou statečnost, což považuji za výsměch všem opravdu statečným jedincům, kteří se nebáli postavit totalitním režimům v minulosti.

Snad se včas dokážeme vzpamatovat a vrátit ke zdravému rozumu dřív, než nás k tomu donutí okolnosti. V současné situaci si totiž neumím představit, že by naše společnost dokázala čelit takovému tlaku, jakému je po léta vystaven například Izrael.

Jaroslava Janderová, janderova.blog.idnes.cz

Vážení přátelé,

Občanská demokratická strana zahájila kampaň pro nadcházející podzimní volby. Představili jsme naše vizuály, slogany a programové teze, kterými chceme oslovit voliče.

Kampaň jsme spolu s našimi kandidáty pro krajské i senátní volby symbolicky odstartovali na krásném a inspirativním místě, na lodi Cargo Gallery na pražské Náplavce.

Chtěli jsme tímto způsobem krom jiného dát najevo, že jsme všichni **NA JEDNÉ LODI**.

Víme, co chceme lidem nabídnout, s čím jim můžeme pomoci, co jim usnadní život, kde jsou zbytečné komplikace a co by se dalo zjednodušit. Občanští demokraté to vědí. Proto říkáme: **ZJEDNODUŠME TO!**

Chceme nejen v předvolební kampani nabízet řešení, která **zjednoduší život**, nebát se falešné politické korektnosti a pojmenovávat věci tak, jak jsou.

Říct jasně a otevřeně, že patříme na Západ, ne na Východ nebo že si dobrý učitel zaslouží dobrý plat, že když budeme platit my a zaměstnavatelé nižší odvody, budou platy vyšší, že se chceme zaměřit na vstřícné a jednoduché jednání úřadů s občany bez zbytečného obtěžování a byrokracie. Nejen s tím vším jdeme do podzimních voleb.

Kampaň jsme připravovali svědomitě a profesionálně, dlouze jsme na všech příslušných grémiích hledali a schvalovali její nejlepší podobu, využili jsme i všech moderních metod politického marketingu, ale především: rozhodovali jsme politicky, tak abychom dokázali co nejsrozumitelněji a nejpřesvědčivěji lidem říci, co chceme a co uděláme.

Volební výsledek ale nezáleží jen na dobrých claimech a pěkné grafice. To by bylo moc jednoduché. Každý volební úspěch stojí především na dobrých osobnostech, které kandidují. ODS takové osobnosti na kandidátkách má a jsem přesvědčen, že díky nim můžeme dosáhnout úspěchu.

K tomu ale také potřebujeme podporu každého z Vás. O tuto pomoc Vás prosím, v těchto volbách bojujeme o hodně! Nejen ODS, ale i naše země, která se musí konečně vymanit z náruče socialistů a populistů. Je potřeba začít řešit skutečné problémy občanů a výzvy, před nimiž ČR stojí.

Zjednodušte to! ODS je na to připravena.

Srdečně zdraví

Petr Fiala
předseda ODS

(redakčně kráceno)

Desatero pravicové politiky

3/ Rodina = nejpřirozenější společenství

Rodina je nejpřirozenějším prostředím pro hlubokou lidskou sounáležitost a solidaritu. Právě zde jsou z generace na generaci předávány etické, duchovní a sociálně-kulturní hodnoty, jakož i vzory ekonomického chování, tak nezbytné pro fungování civilizované společnosti.

Rodina si proto - dle pravice - zaslouží ochranu před všemi útoky postmoderního levicového kolektivismu a sociálního inženýrství

Víte-li o někom, kdo by měl zájem Kurýra také dostávat, zašlete nám jeho e-mailovou adresu. Děkujeme

Veřejný kurýr – občasný týdeník. Vydává spolek Publicum commodum, dobrovolné sdružení, které sdružuje své členy na základě společného zájmu o veřejné dění na úrovni obcí, krajů a států s vůlí stavět se proti negativním jevům, záměrům a činnostem, které život občanské společnosti a veřejné dění poškozují a ohrožují. Členové se věnují především problematice, která je spojená s obdobím II. a III. odboje, tj. historickému období 1938 – 1945 a 1948 až 1989. Místopředsedkyně Jaroslava Janderová.

Odpovědný redaktor Ivan Bednář

Archív starších čísel na

<http://www.publicumcommodum.cz/index.php/verejny-kuryr-obcasny-tydenik>

